

Βρυξέλλες, 9 Μαρτίου 2018
(OR. en)

6804/18

**Διοργανικός φάκελος:
2017/0138 (CNS)**

**FISC 103
ECOFIN 206**

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας:	Προεδρία
Αποδέκτης:	Συμβούλιο
Θέμα:	Υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας σχετικά με δηλωτές διασυννοριακές ρυθμίσεις • Πολιτική συμφωνία

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Η Επιτροπή υπέβαλε την ανωτέρω νομοθετική πρόταση¹ στις 21 Ιουνίου 2017. Κύριος σκοπός της πρωτοβουλίας αυτής είναι να ενισχυθεί η φορολογική διαφάνεια και η καταπολέμηση του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού διά της προσθήκης νέων διατάξεων στην ισχύουσα οδηγία 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας² (ΟΔΣ), οι οποίες θα απαιτούν από τα κράτη μέλη να προβούν στις εξής ενέργειες:
 - να θεσπίσουν κανόνες για την υποχρεωτική γνωστοποίηση στις εθνικές αρμόδιες αρχές δυνητικά επιθετικών καθεστώτων φορολογικού σχεδιασμού με διασυννοριακή διάσταση («ρυθμίσεις») από τους «ενδιάμεσους» (για παράδειγμα, φοροτεχνικούς συμβούλους ή άλλους φορείς που συνήθως εμπλέκονται στην κατάρτιση, την προώθηση στην αγορά, την οργάνωση ή τη διαχείριση της εφαρμογής τέτοιων «ρυθμίσεων»), και

¹ Έγγρ. 10582/17 FISC 149 ECOFIN 572 IA 115 + ADD 1, ADD2, ADD 3.

² ΕΕ L 64, 11.3.2011, σ. 1, όπως έχει τροποποιηθεί.

- να διασφαλίσουν ότι οι εθνικές φορολογικές αρχές ανταλλάσσουν αυτόματα τις εν λόγω πληροφορίες με τις φορολογικές αρχές άλλων κρατών μελών χρησιμοποιώντας τον μηχανισμό που προβλέπεται στην ΟΔΣ.
2. Τα θέματα που καλύπτονται από την παρούσα νομοθετική πρόταση αποτελούν υψηλή προτεραιότητα τόσο σε ενωσιακό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Στα συμπεράσματά του της 25ης Μαΐου 2016, σχετικά με μια εξωτερική στρατηγική για τη φορολόγηση και την εφαρμογή μέτρων κατά της κατάχρησης των φορολογικών συμβάσεων, το Συμβούλιο της ΕΕ κάλεσε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή «να εξετάσει νομοθετικές πρωτοβουλίες σχετικά με κανόνες υποχρεωτικής γνωστοποίησης σύμφωνα με το πνεύμα της Δράσης 12 του σχεδίου του ΟΟΣΑ για τη BEPS¹, με στόχο την εισαγωγή πιο αποτελεσματικών αντικινήτρων για μεσολαβητές που συνεργούν σε σχεδιασμούς φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής».²
3. Η πρόταση της Επιτροπής αντανακλά σε μεγάλο βαθμό τα στοιχεία της δράσης 12 του BEPS, ενώ βρίσκονται σε εξέλιξη εργασίες στον ΟΟΣΑ σχετικά με τους πρότυπους κανόνες υποχρεωτικής γνωστοποίησης που θα καλύπτουν τις ρυθμίσεις φοροαποφυγής. Στο πλαίσιο αυτό, και ενόψει της προσεχούς συνόδου των υπουργών οικονομικών και των διοικητών κεντρικών τραπεζών της G20 στις 17 και 18 Μαρτίου 2018 στο Μπουένος Άιρες, είναι σημαντικό να υπομνησθεί ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Μαρτίου του 2013 δήλωσε ότι «απαιτείται στενή συνεργασία με τον ΟΟΣΑ και την G20 ώστε να διαμορφωθούν διεθνώς συμφωνημένα πρότυπα για την πρόληψη της διάβρωσης της βάσης και της μεταφοράς κερδών».³ Η πολιτική συμφωνία του Συμβουλίου επί του φακέλου αυτού θα αποτελούσε σημαντική εξέλιξη συναφώς.
4. Μία από τις προτεραιότητες που όρισε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ιουνίου του 2014 για την Ένωση για την επόμενη πενταετία είναι η «εγγύηση των ίσων ευκαιριών: πατάσσοντας τη φοροδιαφυγή και τη φορολογική απάτη για να εξασφαλισθεί ότι όλοι οι πολίτες συνεισφέρουν ισότιμα.»⁴ Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δεκεμβρίου του 2014 κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «πρέπει επειγόντως να δοθεί ώθηση στις προσπάθειες για την καταπολέμηση της φοροαποφυγής και του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, τόσο σε παγκόσμιο όσο και σε ενωσιακό επίπεδο.»⁵ Τον Ιούνιο του 2016, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δήλωσε ότι «[η] καταπολέμηση της φορολογικής απάτης, της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες εξακολουθεί

¹ Το σχέδιο δράσης του ΟΟΣΑ για τη διάβρωση της βάσης και τη μεταφορά των κερδών (BEPS) εγκρίθηκε το 2015 από τους υπουργούς οικονομικών και τους αρχηγούς κρατών της G20 και επικροτήθηκε από το Συμβούλιο (ECOFIN) στα συμπεράσματά του τον Δεκέμβριο του 2015 σχετικά με τη «διάβρωση της φορολογικής βάσης και μετατόπιση κερδών (BEPS)» στο πλαίσιο της ΕΕ (έγγρ. 15150/15 FISC 185 ECOFIN 965, σημείο 6).

² Έγγρ. 9452/16 FISC 85 ECOFIN 502, σημείο 12.

³ Έγγρ. EUCO 23/13 CO EUR 3 CONCL 2, σημείο 6.

⁴ Έγγρ. EUCO 79/14 CO EUR 4 CONCL 2, σημείο 2.

⁵ Έγγρ. EUCO 237/14 CO EUR 16 CONCL 6, σημείο 3.

να είναι προτεραιότητα, τόσο εντός της ΕΕ όσο και διεθνώς»¹, αναφέρθηκε δε ειδικά σε δύο πρόσφατες τροποποιήσεις της ΟΔΣ²

5. Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε επί αυτής της νομοθετικής πρότασης στις 18 Ιανουαρίου 2018³, το δε Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο την 1η Μαρτίου 2018.⁴

II. ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

6. Η Βουλγαρική Προεδρία έδωσε προτεραιότητα στις εργασίες για τον εν λόγω φάκελο, αξιοποιώντας τη σημαντική πρόοδο που είχε σημειώσει η Εσθονική Προεδρία στο πλαίσιο της Ομάδας «Φορολογικά θέματα» (WPTQ) και της Ομάδας υψηλού επιπέδου για φορολογικά θέματα (HLWP). Στο πλαίσιο του χάρτη πορείας για τη φορολογική πολιτική, η Βουλγαρική Προεδρία δεσμεύθηκε να εργαστεί για την επίτευξη ταχείας συμφωνίας επί του φακέλου αυτού⁵. Το 2018 πραγματοποιήθηκαν τέσσερις συνεδριάσεις της WPTQ (9 Ιανουαρίου, 26 Ιανουαρίου, 8 Φεβρουαρίου και 26 Φεβρουαρίου 2018), ενώ ο φάκελος αυτός συζητήθηκε επίσης κατά τη συνεδρίαση της HLWP στις 28 Φεβρουαρίου 2018, καθώς και κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής των Μόνιμων Αντιπροσώπων (2ο Τμήμα) στις 7 Μαρτίου 2018.
7. Όλες οι αντιπροσωπίες συμφωνούν επί της αρχής ότι η γνωστοποίηση δυνητικά επιθετικών ρυθμίσεων φορολογικού σχεδιασμού με διασυννοριακή διάσταση μπορεί να συμβάλει αποτελεσματικά στην επίτευξη ενός περιβάλλοντος δίκαιης φορολόγησης στην εσωτερική αγορά και ότι οι φορολογικές αρχές οφείλουν να ανταλλάσσουν με τις ομόλογες αρχές σε άλλα κράτη μέλη τις πληροφορίες που γνωστοποιούνται.
8. Κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής των Μόνιμων Αντιπροσώπων (2ο Τμήμα) στις 7 Μαρτίου 2018, οι περισσότερες αντιπροσωπίες ήταν σε θέση να υποστηρίξουν τη συμβιβαστική πρόταση της Προεδρίας που παρουσιάστηκε στην εν λόγω σύνοδο. Εντούτοις, ορισμένα κράτη μέλη συνέχισαν να διατηρούν επιφυλάξεις σχετικά με το «διακριτικό Γ.1» (βλ. Μέρος III του παρόντος σημειώματος), ενώ μία αντιπροσωπία διατύπωσε επιφύλαξη για το κείμενο του «διακριτικού Ε.3».

¹ Έγγρ. EUCO 26/16 Co EUR 5 CONCL 3, σημείο 17.

² Το Συμβούλιο επέκτεινε το πεδίο εφαρμογής της ΟΔΣ στην αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις φορολογικές αποφάσεις και τις εκ των προτέρων συμφωνίες ενδοομιλικής τιμολόγησης (το 2015) και την υποβολή εκθέσεων ανά χώρα (το 2016)

³ Έγγρ. 5631/18 FISC 34 ECOFIN 60.

⁴ Δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα.

⁵ Έγγρ. 5668/18 FISC 37, σημείο 9.

9. Ως εκ τούτου, ενόψει της συνόδου του Συμβουλίου ECOFIN και με σκοπό την αντιμετώπιση των εναπομενουσών ανησυχιών όλων των αντιπροσωπιών, η Προεδρία καταθέτει ενημερωμένο συμβιβαστικό κείμενο, το οποίο παρατίθεται στο παράρτημα I του παρόντος σημειώματος. Επίσης, η Προεδρία προτείνει να συνοδεύεται το κείμενο της οδηγίας από δήλωση του Συμβουλίου (όπως αυτή παρατίθεται στο παράρτημα II του παρόντος σημειώματος), η οποία θα καταχωριστεί στα πρακτικά του Συμβουλίου κατά την έκδοση της οδηγίας.
10. Η Προεδρία ελπίζει ότι θα επιλυθεί το βασικό ζήτημα που αναφέρεται στο τμήμα III του παρόντος σημειώματος (σχετικά με το «διακριτικό Γ.1»), ότι όλες οι αντιπροσωπίες θα είναι σε θέση να αποδεχθούν το κείμενο του «διακριτικού Ε.3» και ότι θα επιτευχθεί πολιτική συμφωνία επί του συμβιβαστικού κειμένου κατά τη σύνοδο του Συμβουλίου ECOFIN τον Μάρτιο του 2018.

III. ΒΑΣΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - «Διακριτικό Γ.1» επί των δηλωτέων ρυθμίσεων

11. Ένα από τα «διακριτικά» (περιγραφές των δηλωτέων «ρυθμίσεων») καλύπτει τις εκπεστέες διασυννοριακές πληρωμές που έχουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά (βλ. παράρτημα IV, προοίμιο και τμήμα Γ σημείο 1 του συμβιβαστικού κειμένου της Προεδρίας για το σχέδιο οδηγίας).
12. Κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής των Μόνιμων Αντιπροσώπων (2ο Τμήμα) στις 7 Μαρτίου 2018, αναφέρθηκαν, σχετικά με το «διακριτικό Γ.1» κυρίως τα ακόλουθα ζητήματα:
- α) Παράρτημα IV, σημείο Γ.1 στοιχείο β) σημείο i): ορισμένες αντιπροσωπίες δεν ήταν σε θέση να αποδεχθούν ως ένα από τα χαρακτηριστικά των ρυθμίσεων που εμπίπτουν στο «διακριτικό Γ.1» το ότι η δικαιοδοσία του αποδέκτη τέτοιων πληρωμών δεν επιβάλλει φόρο εταιρειών ή επιβάλλει φόρο εταιρειών με μηδενικό συντελεστή. Οι αντιπροσωπίες αυτές δήλωσαν ότι αυτή η απαίτηση, αν δεν υποστεί περιορισμό της εμβέλειάς της, θα προκαλέσει διοικητικό φόρτο που θα είναι δυσανάλογος σε σχέση με τους σκοπούς που επιδιώκονται με την τροποποιητική οδηγία. Οι περισσότερες αντιπροσωπίες, ωστόσο, ήταν της γνώμης ότι η έλλειψη φόρου εταιρειών ή η επιβολή φόρου εταιρειών με μηδενικό συντελεστή αποτελούν ελκυστικά χαρακτηριστικά για τις ρυθμίσεις φοροαποφυγής και ότι το «διακριτικό Γ.1» θα πρέπει αναμφίβολα να καλύπτει αυτές τις περιπτώσεις.

- β) Παράρτημα IV, σημείο Γ.1 στοιχείο β) σημείο ii): ορισμένες αντιπροσωπίες δεν ήταν σε θέση, για τον ίδιο λόγο που εκτίθεται ανωτέρω, να αποδεχθούν ότι το «διακριτικό Γ.1» θα καλύπτει ρυθμίσεις που αφορούν δικαιοδοσίες, οι οποίες επιβάλλουν φόρο εταιρειών με νόμιμο συντελεστή κατώτερο του 35% του μέσου νόμιμου συντελεστή φόρου εταιρειών στην ΕΕ. Με αυτά τα δεδομένα, πολλές αντιπροσωπίες ανακάλεσαν την επί της αρχής ένστασή τους κατά της αναφοράς στον νόμιμο συντελεστή φόρου εταιρειών ως δείκτη του πιθανού κινδύνου επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού. Από την άλλη πλευρά, ορισμένες αντιπροσωπίες επέμειναν ότι αυτό το χαρακτηριστικό θα πρέπει να παραμείνει εντός του πεδίου εφαρμογής του «διακριτικού Γ.1» (σημείο Γ.1 στοιχείο β) σημείο ii)).
- γ) Παράρτημα IV, σημείο Γ.1 στοιχείο γ): μία αντιπροσωπία ζήτησε να τεθούν εκτός του πεδίου εφαρμογής του στοιχείου αυτού οι πληρωμές που χαίρουν «μερικής απαλλαγής από τη φορολογία».
- δ) Παράρτημα IV, σημείο Γ.1 στοιχείο δ): ορισμένες αντιπροσωπίες εξέφρασαν την άποψη ότι, προκειμένου να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος και να επικεντρωθεί η προσοχή στις ρυθμίσεις που προκαλούν τον μεγαλύτερο κίνδυνο, το πεδίο εφαρμογής της ρύθμισης αυτής θα πρέπει να περιοριστεί μόνον σε «επιζήμια προτιμησιακά φορολογικά καθεστώτα». Ορισμένες άλλες αντιπροσωπίες απαίτησαν να διατηρηθεί όσο το δυνατόν ευρύτερο το πεδίο εφαρμογής του συγκεκριμένου στοιχείου, καθώς και συνολικά του «διακριτικού Γ.1».
13. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι το πεδίο εφαρμογής της «δοκιμής του κυρίου οφέλους», όπως περιγράφεται στο προοίμιο του Παραρτήματος IV του σχεδίου τροποποιητικής οδηγίας, παραμένει σημαντικό δομικό στοιχείο του «διακριτικού Γ.1».¹ Είναι αναγκαίο να εξευρεθεί η σωστή ισορροπία κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με το ποια είδη των ρυθμίσεων, από τα περιγραφόμενα στο πλαίσιο του «διακριτικού Γ.1», θα πρέπει τελικά να υπόκεινται στη «δοκιμή του κυρίου οφέλους». Ορισμένες αντιπροσωπίες εξέφρασαν την άποψη ότι, αν οι ρυθμίσεις που υπάγονται στο «διακριτικό Γ.1» δεν υπόκεινται στη «δοκιμή του κυρίου οφέλους», οι αρμόδιες αρχές θα λαμβάνουν υπερβολικά μεγάλο όγκο πληροφοριών, πράγμα που θα καθιστούσε δυσχερή την επεξεργασία τους και τον εντοπισμό περιπτώσεων φοροαποφυγής. Αντιθέτως, πολλές αντιπροσωπίες δήλωσαν ότι είναι χρήσιμο να διατηρηθεί όσο το δυνατόν ευρύτερο πεδίο εφαρμογής για το «διακριτικό Γ.1», χωρίς εφαρμογή της «δοκιμής του κυρίου οφέλους», ώστε όλες οι σχετικές πληροφορίες να ανταλλάσσονται αυτόματα μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

¹ Κατ' ουσίαν, το κριτήριο της «δοκιμής του κυρίου οφέλους» πληρούται, και η ρύθμιση καθίσταται δηλωτέα, όταν το κύριο ή ένα από τα κύρια οφέλη, το οποίο προσδοκά ένα πρόσωπο ως απότοκο της δηλωτέας ρύθμισης που εμπίπτει στο «διακριτικό Γ.1», έγκειται στην απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος.

14. Εν όψει της συνόδου του Συμβουλίου ECOFIN του Μαρτίου, η Προεδρία ελπίζει ότι το κάτωθι συμβιβαστικό κείμενο για το «διακριτικό Γ.1», ως έχει στο παράρτημα Ι του παρόντος σημειώματος, θα μπορέσει να γίνει αποδεκτό από όλες τις αντιπροσωπίες. Αποτελείται από τις ακόλουθες τροποποιήσεις:
- το διακριτικό Γ.1 θα περιλαμβάνει το στοιχείο β) σημείο i) (0% ή έλλειψη φόρου εταιρειών) και το πεδίο εφαρμογής του σημείου αυτού θα επεκταθεί για να καλύψει και τις περιπτώσεις «σχεδόν μηδενικού» συντελεστή φόρου εταιρειών·
 - το στοιχείο β) σημείο ii) (νόμιμος συντελεστής φόρου εταιρειών κατώτερος του 35% του μέσου νόμιμου συντελεστή φόρου εταιρειών στην Ένωση) θα απαλειφθεί, δεδομένου ότι οι περισσότερες από τις σχετικές ρυθμίσεις θα καλύπτονται αποτελεσματικά από τα εναπομένον τμήμα του «διακριτικού Γ.1»·
 - το πεδίο εφαρμογής του στοιχείου γ) θα καλύπτει μόνον πληρωμές που χαίρουν πλήρους απαλλαγής φόρου·
 - το πεδίο εφαρμογής του στοιχείου δ) θα εξακολουθεί να καλύπτει όλα τα προτιμησιακά φορολογικά καθεστώτα και θα υπόκειται στη «δοκιμή του κυρίου οφέλους»·
 - οι ρυθμίσεις που καλύπτονται από τα αναφερόμενα ανωτέρω στοιχείο β) σημείο i), στοιχείο γ) και στοιχείο δ) θα υπόκεινται στη «δοκιμή του κυρίου οφέλους»·

IV. ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΠΟΡΕΙΑ

15. Με αυτά τα δεδομένα, η Προεδρία ελπίζει ότι το κείμενο, ως έχει στο παράρτημα I του παρόντος σημειώματος, μαζί με το σχέδιο δήλωσης του Συμβουλίου στο παράρτημα II, θα μπορέσει να γίνει αποδεκτό από όλες τις αντιπροσωπίες και να προλειάνει το έδαφος για μια πολιτική συμφωνία στο Συμβούλιο ECOFIN.
16. Συνεπώς, καλείται το Συμβούλιο:
- να καταλήξει σε πολιτική συμφωνία επί του σχεδίου οδηγίας βάσει του συμβιβαστικού κειμένου της Προεδρίας, ως έχει στο παράρτημα I του παρόντος σημειώματος, με σκοπό την έκδοση της οδηγίας μετά την οριστική διατύπωση του κειμένου από τους γλωσσομαθείς νομικούς· και
 - να ζητήσει την καταχώριση στα πρακτικά δήλωσης του Συμβουλίου, ως αυτή έχει στο παράρτημα II του παρόντος σημειώματος, κατά την έκδοση της οδηγίας.

**ΣΧΕΔΙΟ
ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

**για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική
αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας σχετικά με δηλωτές
διασυννοριακές ρυθμίσεις**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως τα άρθρα 113 και 115,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Μετά τη διαβίβαση του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

¹ ΕΕ C της , σ. .

² ΕΕ C της , σ. .

- (1) Η οδηγία 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου¹ τροποποιήθηκε επανειλημμένως τα τελευταία χρόνια προκειμένου να συμπεριλάβει νέες πρωτοβουλίες στον τομέα της φορολογικής διαφάνειας στο επίπεδο της Ένωσης. Στο πλαίσιο αυτό, θεσπίστηκε στην Ένωση Κοινό Πρότυπο Αναφοράς (ΚΠΑ)² πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών δυνάμει της οδηγίας (ΕΕ) 2014/107 του Συμβουλίου. Το πρότυπο που αναπτύχθηκε στους κόλπους του ΟΟΣΑ προβλέπει την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών τους οποίους κατέχουν πρόσωπα με φορολογική κατοικία στην αλλοδαπή και θεσπίζει πλαίσιο για την εν λόγω ανταλλαγή σε παγκόσμιο επίπεδο. Η οδηγία 2011/16/ΕΕ τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2015/2376 του Συμβουλίου³, η οποία προβλέπει την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών για τις εκ των προτέρων διασυννοριακές φορολογικές αποφάσεις, και με την οδηγία (ΕΕ) 2016/881 του Συμβουλίου⁴, η οποία προβλέπει την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των φορολογικών αρχών στον τομέα της παροχής στοιχείων ανά χώρα για πολυεθνικές επιχειρήσεις. Έχοντας επίγνωση της χρησιμότητας που μπορούν να έχουν για τις φορολογικές αρχές οι πληροφορίες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, η οδηγία (ΕΕ) 2016/2258 του Συμβουλίου⁵ επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να παρέχουν στις φορολογικές αρχές πρόσβαση στις διαδικασίες δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη που εφαρμόζουν τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα δυνάμει της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁶. Αν και η οδηγία 2011/16/ΕΕ τροποποιήθηκε επανειλημμένως με γνώμονα την ενίσχυση των μέσων που μπορούν να χρησιμοποιούν οι φορολογικές αρχές για την αντίδραση κατά του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, εξακολουθεί να είναι αναγκαία η ενίσχυση ορισμένων ειδικών πτυχών του υφιστάμενου φορολογικού πλαισίου ως προς τη διαφάνεια.

¹ Οδηγία (ΕΕ) 2011/16 του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας (ΕΕ L 64 της 11.3.2011, σ. 1).

² Οδηγία (ΕΕ) 2014/107 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2014, για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον φορολογικό τομέα (ΕΕ L 359 της 16.12.2014, σ. 1).

³ Οδηγία (ΕΕ) 2015/2376 του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2015, για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας (ΕΕ L 332 της 18.12.2015, σ. 1).

⁴ Οδηγία (ΕΕ) 2016/881 του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 2016, για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας (ΕΕ L 146 της 3.6.2016, σ. 8).

⁵ Οδηγία (ΕΕ) 2016/2258 του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 2016, για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την πρόσβαση των φορολογικών αρχών σε πληροφορίες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (ΕΕ L 342 της 16.12.2016, σ. 1).

⁶ Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 73).

- (2) Τα κράτη μέλη δυσκολεύονται διαρκώς περισσότερο να προστατεύσουν τις εθνικές φορολογικές βάσεις τους από τη διάβρωση, καθώς οι δομές φορολογικού σχεδιασμού έχουν εξελιχθεί και έχουν καταστεί ιδιαίτερα πολύπλοκες, επωφελούμενες συχνά από την αυξημένη κινητικότητα κεφαλαίων και προσώπων στην εσωτερική αγορά. Οι δομές αυτές αποτελούνται συνήθως από ρυθμίσεις που αναπτύσσονται μεταξύ διαφόρων φορολογικών δικαιοδοσιών και μεταφέρουν τα φορολογητέα κέρδη σε ευνοϊκότερα φορολογικά καθεστάτα ή έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση της συνολικής φορολογικής εισφοράς των φορολογουμένων, με συνέπεια τη σημαντική μείωση των φορολογικών εσόδων των κρατών μελών, γεγονός το οποίο εμποδίζει τα τελευταία να εφαρμόσουν ευνοϊκές για την ανάπτυξη φορολογικές πολιτικές. Είναι επομένως ζωτικής σημασίας να λαμβάνουν οι φορολογικές αρχές των κρατών μελών πλήρεις και κατάλληλες πληροφορίες για δυνητικά επιθετικές φορολογικές ρυθμίσεις. Οι εν λόγω πληροφορίες θα έδιναν στις αρχές τη δυνατότητα να αντιδρούν άμεσα σε επιζήμιες φορολογικές πρακτικές και να λαμβάνουν μέτρα για την κάλυψη των νομοθετικών κενών, θεσπίζοντας νομοθεσία ή εκπονώντας κατάλληλες αξιολογήσεις κινδύνων και διενεργώντας φορολογικούς ελέγχους. Εντούτοις, η έλλειψη αντίδρασης από τις φορολογικές αρχές έναντι καθεστώτος που έχει δηλωθεί δεν θα πρέπει να συνεπάγεται έγκριση του καθεστώτος αυτού.
- (3) Δεδομένου ότι οι περισσότερες ρυθμίσεις δυνητικά επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού αφορούν περισσότερες από μία δικαιοδοσίες, η γνωστοποίηση πληροφοριών για τις εν λόγω ρυθμίσεις θα έχει ενδεχομένως πρόσθετα θετικά αποτελέσματα όταν οι πληροφορίες ανταλλάσσονται και μεταξύ των κρατών μελών. Συγκεκριμένα, η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των φορολογικών αρχών είναι ζωτικής σημασίας προκειμένου οι τελευταίες να έχουν στη διάθεσή τους τις πληροφορίες που τους χρειάζονται για να λαμβάνουν μέτρα όταν εντοπίζουν επιθετικές φορολογικές πρακτικές.

- (4) Καθώς αναγνωρίζεται πόσο πολύ μπορεί να συμβάλει η ύπαρξη διαφανούς πλαισίου για την ανάπτυξη της επιχειρηματικής δραστηριότητας στην πάταξη της φοροαποφυγής και της φοροδιαφυγής στην εσωτερική αγορά, η Επιτροπή έχει κληθεί να αναλάβει πρωτοβουλίες για την υποχρεωτική γνωστοποίηση ρυθμίσεων δυνητικά επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού σύμφωνα με τη Δράση 12 του ΟΟΣΑ για τη διάβρωση της βάσης και τη μετατόπιση των κερδών (BEPS). Στο πλαίσιο αυτό, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ζητήσει τη λήψη αυστηρότερων μέτρων κατά των ενδιαμέσων που συνεργούν σε ρυθμίσεις δυνάμενες να οδηγήσουν σε φοροαποφυγή και φοροδιαφυγή. Είναι επίσης σημαντικό να σημειωθεί ότι στη Διακήρυξη της G7 στο Μάρι σχετικά με την καταπολέμηση των φορολογικών εγκλημάτων και άλλων παράνομων χρηματοοικονομικών ροών, στις 13 Μαΐου 2017, ζητήθηκε από τον ΟΟΣΑ να αρχίσει τις συζητήσεις σχετικά με τους δυνατούς τρόπους αντιμετώπισης ρυθμίσεων, οι οποίες έχουν σχεδιασθεί για να καταστρατηγήσουν την υποβολή στοιχείων στο πλαίσιο του Κοινού Προτύπου Αναφοράς ή έχουν ως σκοπό να παράσχουν στους πραγματικούς δικαιούχους καταφυγή για μη διαφανείς δομές, εξετάζοντας επίσης τους κανόνες υποχρεωτικής γνωστοποίησης βάσει της προσέγγισης η οποία έχει επιλεγεί για τις ρυθμίσεις αποφυγής κατά τα περιγραφόμενα στην έκθεση για τη Δράση 12 της BEPS.
- (5) Είναι απαραίτητο να υπενθυμιστεί ο τρόπος με τον οποίον ορισμένοι χρηματοπιστωτικοί ενδιαμέσοι και λοιποί πάροχοι φορολογικών συμβουλών φέρονται να έχουν βοηθήσει ενεργά τους πελάτες τους να αποκρύψουν χρήματα σε υπεράκτιες χώρες. Επιπλέον, το Κοινό Πρότυπο Αναφοράς, το οποίο θεσπίστηκε δυνάμει της οδηγίας (ΕΕ) 2014/107 του Συμβουλίου¹ και αποτελεί σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της διαμόρφωσης διαφανούς φορολογικού πλαισίου στην Ένωση, επιδέχεται περαιτέρω βελτιώσεις, τουλάχιστον όσον αφορά τις πληροφορίες επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών.

¹ Οδηγία (ΕΕ) 2014/107 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2014, για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον φορολογικό τομέα (ΕΕ L 359 της 16.12.2014, σ. 1).

- (6) Η γνωστοποίηση ρυθμίσεων δυνητικά επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού διασυνοριακής διάστασης μπορεί να συμβάλει αποτελεσματικά στις προσπάθειες διαμόρφωσης ενός περιβάλλοντος δίκαιης φορολόγησης στην εσωτερική αγορά. Υπό αυτό το πρίσμα, η επιβολή υποχρέωσης στους ενδιαμέσους να ενημερώνουν τις φορολογικές αρχές για ορισμένες διασυνοριακές ρυθμίσεις που θα μπορούσαν ενδεχομένως να χρησιμοποιηθούν για επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό συνιστά ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Για να αναπτυχθεί μια πιο ολοκληρωμένη πολιτική, είναι επιπλέον σημαντικό, ως δεύτερο βήμα μετά τη γνωστοποίηση, να προβαίνουν οι φορολογικές αρχές σε ανταλλαγή πληροφοριών με τις ομόλογες αρχές άλλων κρατών μελών. Οι εν λόγω διευθετήσεις θα πρέπει επίσης να ενισχύουν την αποτελεσματικότητα του Κοινού Προτύπου Αναφοράς. Είναι ζωτικής σημασίας ακόμη να δοθεί στην Επιτροπή πρόσβαση σε επαρκή όγκο πληροφοριών, ώστε να μπορεί να παρακολουθεί την ορθή λειτουργία της παρούσας οδηγίας. Η εν λόγω πρόσβαση της Επιτροπής σε πληροφορίες δεν απαλλάσσει τα κράτη μέλη από την υποχρέωσή τους να κοινοποιούν κάθε κρατική ενίσχυση στην Επιτροπή.
- (7) Αναγνωρίζεται ότι η γνωστοποίηση ρυθμίσεων δυνητικά επιθετικού διασυνοριακού φορολογικού σχεδιασμού είναι περισσότερο πιθανό να επιτύχει το επιδιωκόμενο αποτρεπτικό αποτέλεσμα όταν οι σχετικές πληροφορίες φτάνουν στις φορολογικές αρχές σε αρχικό στάδιο, δηλαδή πριν από την εφαρμογή των γνωστοποιημένων ρυθμίσεων στην πράξη. Για να διευκολυνθούν οι αρχές των κρατών μελών, η επακόλουθη αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών για τις εν λόγω ρυθμίσεις θα μπορούσε να διενεργείται ανά τρίμηνο.
- (8) Για να διασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να αποφευχθούν τυχόν νομοθετικά κενά στο προτεινόμενο πλαίσιο κανόνων, η υποχρέωση γνωστοποίησης θα πρέπει να επιβληθεί σε όλους τους παράγοντες που συμμετέχουν συνήθως στην κατάρτιση, την προώθηση στην αγορά, την οργάνωση ή τη διαχείριση της εφαρμογής δηλωτέας διασυνοριακής συναλλαγής ή σειράς συναφών συναλλαγών, καθώς σε όσους παρέχουν συνδρομή ή συμβουλές. Δεν θα πρέπει να παραβλέπεται ακόμη το γεγονός ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, η υποχρέωση γνωστοποίησης δεν είναι ενδεχομένως δυνατό να επιβληθεί σε ενδιάμεσο λόγω της κάλυψής του από το επαγγελματικό απόρρητο που προστατεύει την επικοινωνία μεταξύ δικηγόρων και πελατών ή όταν δεν υπάρχει ενδιάμεσος διότι, για παράδειγμα, ο φορολογούμενος καταρτίζει και εφαρμόζει τον μηχανισμό εσωτερικά. Είναι επομένως ζωτικής σημασίας, σε τέτοιες περιπτώσεις, να μην χάνεται η ευκαιρία λήψης πληροφοριών από τις φορολογικές αρχές για φορολογικές ρυθμίσεις που σχετίζονται ενδεχομένως με επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό. Σε αυτές τις περιπτώσεις είναι συνεπώς αναγκαίο να μετατοπίζεται η υποχρέωση γνωστοποίησης στον φορολογούμενο που ωφελείται από τη ρύθμιση.

- (9) Οι ρυθμίσεις επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού έχουν εξελιχθεί με το πέρασμα των ετών και καθίστανται ολοένα και πιο πολύπλοκες· μεταβάλλονται και προσαρμόζονται διαρκώς ώστε να παρακάμπτουν τα προστατευτικά αντίμετρα που λαμβάνουν οι φορολογικές αρχές. Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, είναι ενδεχομένως αποτελεσματικότερο να επιχειρηθεί ο εντοπισμός δυνητικά επιθετικών φορολογικών ρυθμίσεων μέσω της σύνταξης καταλόγου με τα χαρακτηριστικά και τα στοιχεία των συναλλαγών που συνιστούν ισχυρή ένδειξη φοροαποφυγής ή κατάχρησης, παρά μέσω της διατύπωσης ορισμού για την έννοια του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού. Οι εν λόγω ενδείξεις αποκαλούνται «διακριτικά».
- (10) Δεδομένου ότι ο πρωταρχικός στόχος μιας τέτοιας νομοθετικής πράξης θα πρέπει να είναι η διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, είναι σημαντικό να μην θεσπιστούν στο επίπεδο της Ένωσης κανονιστικές ρυθμίσεις πέραν των απολύτως αναγκαίων για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών. Για τον λόγο αυτό θα ήταν αναγκαίο να περιοριστούν τυχόν κοινοί κανόνες γνωστοποίησης σε διασυνοριακές καταστάσεις, και συγκεκριμένα σε καταστάσεις που αφορούν είτε τουλάχιστον δύο κράτη μέλη είτε ένα κράτος μέλος και μια τρίτη χώρα. Σε τέτοιες περιστάσεις, λόγω του πιθανού αντίκτυπου στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, αιτιολογείται η ανάγκη θέσπισης κοινής δέσμης κανόνων αντί της αντιμετώπισης του ζητήματος σε εθνικό επίπεδο. Είναι δυνατόν ένα κράτος μέλος να λάβει περαιτέρω παρεμφερή εθνικά μέτρα για την υποβολή στοιχείων, αλλά κάθε στοιχείο που συλλέγεται επιπλέον αυτών που θεωρούνται δηλωτέα δυνάμει της οδηγίας δεν θα πρέπει να διαβιβάζεται αυτομάτως στις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών. Τα εν λόγω στοιχεία θα είναι δυνατόν να ανταλλάσσονται κατόπιν αιτήματος ή αυθόρμητα σύμφωνα με τους κείμενους κανόνες.
- (11) Δεδομένου ότι οι γνωστοποιημένες ρυθμίσεις θα πρέπει να έχουν διασυνοριακή διάσταση, κρίνεται σημαντικό να γίνεται ανταλλαγή των συναφών πληροφοριών με τις φορολογικές αρχές άλλων κρατών μελών, ώστε να διασφαλίζεται η μέγιστη αποτελεσματικότητα της παρούσας οδηγίας όσον αφορά την αποτροπή πρακτικών επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού. Για να καταστεί δυνατή η υποχρεωτική και αυτόματη ανταλλαγή γνωστοποιημένων πληροφοριών για ρυθμίσεις δυνητικά επιθετικού διασυνοριακού φορολογικού σχεδιασμού μεταξύ των φορολογικών αρχών της Ένωσης θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί επίσης ο μηχανισμός ανταλλαγής πληροφοριών για τις εκ των προτέρων διασυνοριακές αποφάσεις και τις εκ των προτέρων συμφωνίες ενδοομιλικής τιμολόγησης.

- (12) Προκειμένου να διευκολυνθεί η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών και να ενισχυθεί η αποδοτική χρήση των πόρων, οι ανταλλαγές θα πρέπει να γίνονται μέσω του κοινού δικτύου επικοινωνιών (CCN) που έχει αναπτύξει η Ένωση. Στο πλαίσιο αυτό, οι πληροφορίες θα καταχωρίζονται σε ασφαλές κεντρικό ευρετήριο, το οποίο θα αφορά τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόσουν μια σειρά πρακτικών ρυθμίσεων, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για την τυποποίηση της κοινοποίησης όλων των απαιτούμενων πληροφοριών μέσω της σύνταξης τυποποιημένου εντύπου. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας θα πρέπει να καθοριστούν επιπλέον οι γλωσσικές απαιτήσεις για την προβλεπόμενη ανταλλαγή πληροφοριών και να αναβαθμιστεί αναλόγως το δίκτυο CCN.
- (13) Προκειμένου να ελαχιστοποιηθεί το κόστος και ο διοικητικός φόρτος για τις φορολογικές αρχές και τους ενδιαμέσους και να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα της παρούσας οδηγίας όσον αφορά την αποτροπή πρακτικών επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, το πεδίο εφαρμογής της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών σε σχέση με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις εντός της Ένωσης θα πρέπει να συνάδει με τις διεθνείς εξελίξεις. Θα πρέπει να προβλεφθεί συγκεκριμένο διακριτικό ειδικά για τις ρυθμίσεις που έχουν σχεδιαστεί με σκοπό την παράκαμψη των υποχρεώσεων υποβολής στοιχείων που συνεπάγονται αυτόματες ανταλλαγές πληροφοριών. Για τους σκοπούς αυτού του διακριτικού, οι συμφωνίες σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών με βάση το Κοινό Πρότυπο Αναφοράς του ΟΟΣΑ θα πρέπει να εκλαμβάνονται ως ισοδύναμες των υποχρεώσεων υποβολής στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3α και στο παράρτημα I της οδηγίας (ΕΕ) 2014/107 του Συμβουλίου. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας που αφορούν ρυθμίσεις για την αποφυγή της τήρησης του Κοινού Προτύπου Αναφοράς και ρυθμίσεις σχετικές με νομικά πρόσωπα ή νομικά μορφώματα ή άλλες συναφείς δομές, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να ανατρέχουν στα κείμενα του ΟΟΣΑ και, ειδικότερα, στους Πρότυπους Κανόνες υποχρεωτικής γνωστοποίησης για την καταπολέμηση ρυθμίσεων αποφυγής του Κοινού Προτύπου Αναφοράς και αδιαφανών εξωχώριων δομών και στα σχόλια που τους συνοδεύουν, ως πηγή παραδειγμάτων ή ερμηνειών, προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέπεια της εφαρμογής στο σύνολο των κρατών μελών, στο βαθμό που τα εν λόγω κείμενα είναι ευθυγραμμισμένα με τις διατάξεις του δικαίου της ΕΕ.

13α) Παρότι η άμεση φορολογία εξακολουθεί να υπάγεται στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, αρμόζει να γίνει αναφορά στον μηδενικό ή σχεδόν μηδενικό συντελεστή φόρου εταιρειών, αποκλειστικά για τον σκοπό του σαφούς ορισμού του πεδίου εφαρμογής του διακριτικού που καλύπτει ρυθμίσεις που περιλαμβάνουν διασυνοριακές συναλλαγές, οι οποίες θα πρέπει να είναι δηλωτές στο πλαίσιο της οδηγίας 2011/16/ΕΕ από τους ενδιαμέσους ή, όπου αρμόζει, από τους φορολογουμένους, και για τις οποίες θα πρέπει οι αρμόδιες αρχές να ανταλλάσσουν πληροφορίες αυτόματα. Επιπλέον, αρμόζει να υπομνησθεί ότι οι διασυνοριακές ρυθμίσεις επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, κύριος σκοπός ή ένας εκ των κύριων σκοπών των οποίων είναι η απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος αντίθετου προς το αντικείμενο ή τον σκοπό του εφαρμοστέου φορολογικού δικαίου, υπόκεινται στον γενικό κανόνα απαγόρευσης των καταχρήσεων που τίθεται στο άρθρο 6 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1164 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

- (14) Προκειμένου να βελτιωθούν οι προοπτικές αποτελεσματικότητας της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασης των εθνικών διατάξεων δυνάμει των οποίων εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία και να διασφαλίσουν την επιβολή των εν λόγω κυρώσεων στην πράξη, καθώς και τον αναλογικό και αποτρεπτικό χαρακτήρα τους.
- (15) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίοι όροι για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και, ιδίως, για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των φορολογικών αρχών, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή να εγκρίνει τυποποιημένο έντυπο με περιορισμένο αριθμό στοιχείων, περιλαμβανομένων των γλωσσικών ρυθμίσεων. Για τον ίδιο λόγο, θα πρέπει επίσης να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή να εγκρίνει τις αναγκαίες πρακτικές ρυθμίσεις για την αναβάθμιση του κεντρικού ευρετηρίου για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- (16) Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων κλήθηκε να γνωμοδοτήσει σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹. Κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διενεργείται στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας πρέπει να γίνεται σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου² και με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001.
- (17) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (18) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, και συγκεκριμένα η βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς μέσω της αποθάρρυνσης της προσφυγής σε ρυθμίσεις διασυνοριακού επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη όταν ενεργούν μεμονωμένα και ασυντόνιστα, αλλά μπορεί αντιθέτως να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, λόγω ακριβώς του γεγονότος ότι η οδηγία στοχεύει σε μηχανισμούς που αναπτύσσονται για να εκμεταλλευτούν δυνητικά τις ανεπάρκειες της αγοράς οι οποίες προκύπτουν από την αλληλεπίδραση μεταξύ ανόμοιων εθνικών φορολογικών κανόνων, η Ένωση δύναται να λαμβάνει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη ότι αφορά μόνο ρυθμίσεις διασυνοριακής διάστασης είτε μεταξύ τουλάχιστον δύο κρατών μελών είτε μεταξύ ενός κράτους μέλους και μιας τρίτης χώρας.
- (19) Ως εκ τούτου, η οδηγία 2011/16/ΕΕ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

² Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31).

Άρθρο 1

Η οδηγία 2011/16/ΕΕ τροποποιείται ως εξής:

(1) το άρθρο 3 τροποποιείται ως εξής:

α) το σημείο 9 τροποποιείται ως εξής:

i) το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) για τους σκοπούς του άρθρου 8 παράγραφος 1 και των άρθρων 8α, 8αα και 8ααα, η συστηματική κοινοποίηση σε άλλο κράτος μέλος, χωρίς προηγούμενο αίτημα, προκαθορισμένων πληροφοριών ανά καθορισμένα εκ των προτέρων τακτά διαστήματα. Για τους σκοπούς του άρθρου 8 παράγραφος 1, η παραπομπή σε διαθέσιμες πληροφορίες σημαίνει τις πληροφορίες των φορολογικών αρχείων του κράτους μέλους που κοινοποιεί τις πληροφορίες, οι οποίες μπορούν να ανακτηθούν σύμφωνα με τις διαδικασίες συλλογής και επεξεργασίας πληροφοριών του εν λόγω κράτους μέλους.»

ii) το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) για τους σκοπούς των διατάξεων της παρούσας οδηγίας πλην του άρθρου 8 παράγραφοι 1 και 3α και των άρθρων 8α, 8αα και 8ααα, η συστηματική κοινοποίηση προκαθορισμένων πληροφοριών που προβλέπεται στα στοιχεία α) και β) του παρόντος σημείου.»

β) προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

«18. «διασυνοριακή ρύθμιση»: ρύθμιση είτε μεταξύ τουλάχιστον δύο κρατών μελών είτε μεταξύ ενός κράτους μέλους και μιας τρίτης χώρας, η οποία πληροί τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) δεν έχουν οι συμμετέχοντες στη ρύθμιση τη φορολογική κατοικία τους στην ίδια δικαιοδοσία·
- β) ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση έχουν τη φορολογική κατοικία τους ταυτόχρονα σε περισσότερες από μία δικαιοδοσίες·
- γ) ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση ασκούν δραστηριότητα σε άλλη δικαιοδοσία μέσω μόνιμης εγκατάστασης ευρισκόμενης σε εκείνη τη δικαιοδοσία και η ρύθμιση αποτελεί μέρος ή το σύνολο της δραστηριότητας της εν λόγω μόνιμης εγκατάστασης·
- δ) ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση ασκούν δραστηριότητα σε άλλη δικαιοδοσία χωρίς να διαθέτουν φορολογική κατοικία ή μόνιμη εγκατάσταση στην εν λόγω δικαιοδοσία·
- ε) η σχετική ρύθμιση έχει πιθανό αντίκτυπο στην αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών ή στον προσδιορισμό του πραγματικού ιδιοκτήτη.

Για τους σκοπούς των παραγράφων 18 έως 26 του άρθρου 3, του άρθρου 8ααα και του Παραρτήματος IV, ως ρύθμιση νοείται επίσης και μια σειρά ρυθμίσεων. Μια ρύθμιση μπορεί να περιλαμβάνει περισσότερα από ένα στάδια ή μέρη.

- 19. «δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση»: κάθε διασυνοριακή ρύθμιση που διαθέτει τουλάχιστον ένα από τα διακριτικά του παραρτήματος IV·
- 20. «διακριτικό»: χαρακτηριστικό ή γνώρισμα μιας ρύθμισης το οποίο συνιστά ένδειξη δυνητικού κινδύνου φοροαποφυγής, με βάση με τον κατάλογο του Παραρτήματος IV.

21. «ενδιάμεσος»: κάθε πρόσωπο που καταρτίζει, διαθέτει στην αγορά, οργανώνει ή διαχειρίζεται την εφαρμογή μιας δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης.

Ως «ενδιάμεσος» νοείται επίσης κάθε πρόσωπο το οποίο, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών γεγονότων και περιστάσεων και βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών και της συναφούς εμπειρογνώσιας και αντίληψης που απαιτούνται για την παροχή τέτοιων υπηρεσιών, γνωρίζει ή μπορεί ευλόγως να υποτεθεί ότι γνωρίζει ότι έχει αναλάβει να παρέχει, απευθείας ή μέσω άλλων προσώπων, βοήθεια, συνδρομή ή συμβουλές σχετικά με την κατάρτιση, τη διάθεση στην αγορά, την οργάνωση ή τη διαχείριση της εφαρμογής μιας δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης. Οποιοδήποτε πρόσωπο έχει δικαίωμα να παράσχει αποδείξεις περί του ότι το προαναφερόμενο πρόσωπο δεν γνώριζε και δεν θα ήταν εύλογο να υποτεθεί ότι γνώριζε ότι το εν λόγω πρόσωπο συμμετείχε σε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση. Για τον σκοπό αυτόν, ένα πρόσωπο δύναται να παραπέμψει σε κάθε σχετικό γεγονός και περίσταση, καθώς και στις διαθέσιμες πληροφορίες και τη συναφή εμπειρογνώσια και αντίληψη του προσώπου.

Για να εμπίπτει στην κατηγορία του ενδιαμέσου, ένα πρόσωπο πρέπει να πληροί επιπροσθέτως τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) να έχει τη φορολογική του κατοικία σε κράτος μέλος·
 - β) να διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση σε κράτος μέλος μέσω της οποίας να παρέχονται οι υπηρεσίες που άπτονται της ρύθμισης·
 - γ) να έχει συσταθεί σε κράτος μέλος ή να διέπεται από τους νόμους κράτους μέλους·
 - δ) να έχει εγγραφεί σε επαγγελματική ένωση που σχετίζεται με την παροχή νομικών, φορολογικών ή συμβουλευτικών υπηρεσιών σε ένα κράτος μέλος.
22. «ενδιαφερόμενος φορολογούμενος»: κάθε πρόσωπο στη διάθεση του οποίου τίθεται δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση προς εφαρμογή, ή το οποίο είναι έτοιμο να εφαρμόσει δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση ή έχει ήδη εφαρμόσει το πρώτο στάδιο τέτοιας ρύθμισης.

23. Για τους σκοπούς του άρθρου 8ααα, ως «συνδεδεμένη επιχείρηση» νοείται πρόσωπο που έχει σχέσεις με άλλο πρόσωπο με τουλάχιστον έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

- α) το πρόσωπο συμμετέχει στη διαχείριση άλλου προσώπου έχοντας τη δυνατότητα να ασκεί σημαντική επιρροή στο άλλο πρόσωπο·
- β) το πρόσωπο συμμετέχει στον έλεγχο άλλου προσώπου μέσω συμμετοχής στο μετοχικό κεφάλαιο που αντιστοιχεί σε άνω του 25% των δικαιωμάτων ψήφου·
- γ) το πρόσωπο συμμετέχει στο κεφάλαιο άλλου προσώπου μέσω δικαιώματος κυριότητας το οποίο υπερβαίνει, άμεσα ή έμμεσα, το 25% του κεφαλαίου·
- δ) το πρόσωπο δικαιούται 25% ή περισσότερο των κερδών του άλλου προσώπου.

Αν συμμετέχουν περισσότερα του ενός πρόσωπα, όπως προαναφέρεται, στη διαχείριση, τον έλεγχο, το κεφάλαιο ή τα κέρδη ενός και του αυτού προσώπου, όλα τα εν λόγω πρόσωπα λογίζονται ως συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

Αν τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν, όπως προαναφέρεται, στη διαχείριση, τον έλεγχο, το κεφάλαιο ή τα κέρδη περισσότερων του ενός προσώπων, όλα τα εν λόγω πρόσωπα λογίζονται ως συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου, ένα πρόσωπο το οποίο ενεργεί από κοινού με άλλο πρόσωπο ως προς τα δικαιώματα ψήφου ή την κυριότητα του μετοχικού κεφαλαίου μιας οντότητας θεωρείται ότι διατηρεί συμμετοχή στο σύνολο των δικαιωμάτων ψήφου ή του μετοχικού κεφαλαίου της εν λόγω οντότητας που κατέχει το άλλο πρόσωπο.

Στις έμμεσες συμμετοχές, η εκπλήρωση των προϋποθέσεων του στοιχείου γ) κρίνεται με πολλαπλασιασμό των κατεχόμενων ποσοστών στα διαδοχικά επίπεδα. Πρόσωπο που κατέχει άνω του 50% των δικαιωμάτων ψήφου λογίζεται ως κάτοχος του 100%.

Ένα φυσικό πρόσωπο, ο/η σύζυγός του και οι άμεσοι ανιόντες ή κατιόντες αυτού λογίζονται ως ένα πρόσωπο.

24. [...]
25. «ρύθμιση γενικής χρήσης»: διασυνοριακή ρύθμιση η οποία έχει καταρτιστεί, έχει διατεθεί στην αγορά, έτοιμη για εφαρμογή ή καθίσταται διαθέσιμη προς εφαρμογή χωρίς να απαιτείται ουσιαστική εξατομίκευσή της.
26. «ρύθμιση ειδικού τύπου»: οποιαδήποτε διασυνοριακή ρύθμιση η οποία δεν είναι ρύθμιση γενικής χρήσης.

(2) στο τμήμα II του κεφαλαίου II, προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 8aaa

Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών
για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να επιβάλει στους ενδιαμέσους την υποχρέωση να υποβάλλουν στις αρμόδιες φορολογικές αρχές πληροφορίες που έχουν περιέλθει στη γνώση τους, στην κατοχή ή στον έλεγχό τους σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις εντός τριάντα εργάσιμων ημερών υπολογιζόμενων:
 - α) από την επομένη της ημερομηνίας κατά την οποία η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση καθίσταται διαθέσιμη προς εφαρμογή, ή
 - β) από την επομένη της ημερομηνίας κατά την οποία η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση είναι έτοιμη για εφαρμογή, ή
 - γ) από την ολοκλήρωση του πρώτου σταδίου της εφαρμογής της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης, όποιο συμβεί πρώτο.

Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, οι ενδιαμέσοι που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 3 παράγραφος 21 υποχρεούνται επίσης να υποβάλλουν πληροφορίες εντός τριάντα ημερών υπολογιζόμενων από την επομένη της ημέρας κατά την οποία παρέσχον, άμεσα ή μέσω άλλων προσώπων, βοήθεια, συνδρομή ή συμβουλές.

- 1α. Σε περίπτωση ρυθμίσεων γενικής χρήσης, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να επιβάλλεται η υποβολή περιοδικής έκθεσης από τον ενδιάμεσο ανά τρίμηνο, διά της οποίας να παρέχεται ενημέρωση σχετικά με νέες δηλωτέες πληροφορίες όπως αναφέρεται στην παράγραφο 6 στοιχεία α), δ), ζ) και η) οι οποίες κατέστησαν διαθέσιμες στο διάστημα που μεσολάβησε από την υποβολή της τελευταίας έκθεσης.

- 1β. Όταν ο ενδιαμέσος υποχρεούται να υποβάλλει πληροφορίες σχετικά με δηλωτές διασυνοριακές ρυθμίσεις στις αρμόδιες αρχές περισσότερων του ενός κρατών μελών, οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται μόνο στο πρώτο κατά σειρά κράτος μέλος εκ των κάτωθι αναφερόμενων:
- α) στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται η φορολογική κατοικία του ενδιαμέσου·
 - β) στο κράτος μέλος όπου ο ενδιαμέσος διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση, μέσω της οποίας παρέχονται οι υπηρεσίες που σχετίζονται με τη ρύθμιση·
 - γ) στο κράτος μέλος όπου ο ενδιαμέσος συστάθηκε ή του οποίου η νομοθεσία τον διέπει·
 - δ) στο κράτος μέλος όπου ο ενδιαμέσος έχει εγγραφεί σε μητρώο επαγγελματικής ένωσης για νομικές, φορολογικές ή συμβουλευτικές υπηρεσίες.
- 1γ. Όταν, σύμφωνα με την παράγραφο 1β, συντρέχει υποχρέωση πολλαπλής υποβολής στοιχείων, ο ενδιαμέσος απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής αν διαθέτει απόδειξη, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες έχουν υποβληθεί σε άλλο κράτος μέλος.
2. Κάθε κράτος μέλος δύναται να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να χορηγεί στους ενδιαμέσους δικαίωμα απαλλαγής από την υποβολή πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση στις περιπτώσεις που η εν λόγω υποχρέωση υποβολής στοιχείων θα παραβίαζε το δικηγορικό απόρρητο βάσει της εθνικής νομοθεσίας του συγκεκριμένου κράτους μέλους. Σε αυτές τις περιπτώσεις, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε οι ενδιαμέσοι να υποχρεούνται να γνωστοποιούν, χωρίς καθυστέρηση, σε κάθε άλλον ενδιαμέσο ή, αν δεν υπάρχει άλλος ενδιαμέσος, στον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο τις υποχρεώσεις γνωστοποίησης που υπέχουν δυνάμει της παραγράφου 2α.
- Οι ενδιαμέσοι δύνανται να έχουν δικαίωμα απαλλαγής δυνάμει του πρώτου εδαφίου μόνο εφόσον δραστηριοποιούνται εντός των ορίων των συναφών εθνικών νόμων που διέπουν το επάγγελμά τους.

2α. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να επιβάλει ότι, στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει ενδιάμεσος ή ο ενδιάμεσος γνωστοποιεί στον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο ή σε άλλον ενδιάμεσο την εφαρμογή απαλλαγής βάσει της παραγράφου 2, την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση υπέχει ο άλλος ενδιάμεσος στον οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση ή, αν δεν υπάρχει άλλος ενδιάμεσος, ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος.

2β. Ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος ο οποίος υπέχει την υποχρέωση υποβολής στοιχείων υποβάλλει τις σχετικές πληροφορίες εντός τριάντα ημερών, υπολογιζόμενων από την επομένη της ημέρας κατά την οποία η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση κατέστη διαθέσιμη για εφαρμογή στον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο, ή κατά την οποία η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση είναι έτοιμη για εφαρμογή από τον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο ή κατά την οποία ολοκληρώθηκε το πρώτο στάδιο της εφαρμογής της όσον αφορά τον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο, ό,τι από αυτά συμβεί πρώτο.

Όταν ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος υπέχει υποχρέωση υποβολής πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση στις αρμόδιες αρχές περισσότερων του ενός κρατών μελών, οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται μόνο στις αρμόδιες αρχές του πρώτου κατά σειρά κράτους μέλους εκ των κάτωθι αναφερόμενων:

- i) του κράτους μέλους όπου βρίσκεται η φορολογική κατοικία του ενδιαφερόμενου φορολογούμενου·
- ii) του κράτους μέλους όπου ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση η οποία επωφελείται από τη ρύθμιση·
- iii) του κράτους μέλους όπου ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος λαμβάνει εισόδημα ή παράγει κέρδη, παρόλο που ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος δεν διαθέτει φορολογική κατοικία ούτε μόνιμη εγκατάσταση σε κανένα κράτος μέλος·
- iv) του κράτους μέλους όπου ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος ασκεί μια δραστηριότητα, παρόλο που ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος δεν διαθέτει φορολογική κατοικία ούτε μόνιμη εγκατάσταση σε κανένα κράτος μέλος·

- 2γ. Όταν, σύμφωνα με την παράγραφο 1β, συντρέχει υποχρέωση πολλαπλής υποβολής στοιχείων, ο αρμόδιος φορολογούμενος απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής αν διαθέτει απόδειξη, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες έχουν υποβληθεί σε άλλο κράτος μέλος.
3. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να επιβάλει ότι, στις περιπτώσεις που υπάρχουν περισσότεροι του ενός ενδιαμέσοι, την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυννοριακή ρύθμιση υπέχουν όλοι οι ενδιαμέσοι που συμμετέχουν στη συγκεκριμένη δηλωτέα διασυννοριακή ρύθμιση.

Για να απαλλαγεί ένας ενδιάμεσος από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών πρέπει να διαθέτει απόδειξη, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 6 έχουν ήδη υποβληθεί από άλλον ενδιάμεσο.

- 3α. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να επιβάλει ότι, στις περιπτώσεις που την υποχρέωση υποβολής στοιχείων υπέχει ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος και υπάρχουν περισσότεροι του ενός ενδιαφερόμενοι φορολογούμενοι, ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος που υποβάλλει πληροφορίες σύμφωνα με την παράγραφο 2α είναι ο πρώτος κατά σειρά από τους κάτωθι αναφερόμενους:

- (i) Ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος που συμφώνησε τη δηλωτέα διασυννοριακή ρύθμιση με τον ενδιάμεσο·
- (ii) Ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος που διαχειρίζεται την εφαρμογή της ρύθμισης.

Για να απαλλαγεί ένας ενδιαφερόμενος φορολογούμενος από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών πρέπει να διαθέτει απόδειξη, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 6 έχουν ήδη υποβληθεί από άλλον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο.

- 3β. Κάθε κράτος μέλος δύναται να λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε να επιβάλει ότι κάθε ενδιαφερόμενος φορολογούμενος θα υποβάλει πληροφορίες σχετικά με τη χρήση της ρύθμισης από αυτόν στις φορολογικές αρχές σε κάθε ένα από τα έτη για τα οποία έκανε χρήση της ρύθμισης.
4. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να επιβάλει στους ενδιαμέσους και στους ενδιαφερόμενους φορολογούμενους να υποβάλλουν πληροφορίες σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις το πρώτο στάδιο των οποίων ολοκληρώθηκε μεταξύ της ημερομηνίας έναρξης ισχύος και της ημερομηνίας εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Οι ενδιάμεσοι και οι ενδιαφερόμενοι φορολογούμενοι, κατά περίπτωση, υποβάλλουν πληροφορίες σχετικά με τις εν λόγω δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις έως τις 31 Αυγούστου 2020.
5. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου υποβλήθηκαν οι πληροφορίες σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 4 του παρόντος άρθρου κοινοποιούν, μέσω αυτόματης ανταλλαγής, τις πληροφορίες που προσδιορίζονται στην παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου στις αρμόδιες αρχές όλων των άλλων κρατών μελών, σύμφωνα με τις πρακτικές ρυθμίσεις που εγκρίνονται δυνάμει του άρθρου 21.

6. Οι πληροφορίες που κοινοποιούνται από ένα κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 5 περιλαμβάνουν τα ακόλουθα, κατά περίπτωση:
- α) τα στοιχεία αναγνώρισης ενδιαμέσων και ενδιαφερόμενων φορολογουμένων, μεταξύ άλλων, το όνομα, την ημερομηνία και τον τόπο γέννησης (για φυσικά πρόσωπα), τη φορολογική κατοικία, τον αριθμό φορολογικού μητρώου (ΑΦΜ) και, κατά περίπτωση, τα πρόσωπα που είναι συνδεδεμένες επιχειρήσεις για τον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο·
 - β) λεπτομερείς πληροφορίες για τα διακριτικά που αναφέρονται στο παράρτημα IV και τα οποία καθιστούν δηλωτέα τη διασυνοριακή ρύθμιση·
 - γ) σύνοψη του περιεχομένου της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης, μεταξύ άλλων, αναφορά της ονομασίας με την οποία είναι ευρέως γνωστή, εφόσον υπάρχει, και περιγραφή των σχετικών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή ρυθμίσεων με γενικούς όρους, χωρίς να αποκαλύπτεται τυχόν εμπορικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο, ή εμπορική διαδικασία ή πληροφορία της οποίας η γνωστοποίηση θα ήταν αντίθετη προς τη δημόσια τάξη·
 - δ) την ημερομηνία κατά την οποία ολοκληρώθηκε ή θα ολοκληρωθεί το πρώτο στάδιο της εφαρμογής της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης·
 - ε) λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές διατάξεις που συνιστούν τη βάση της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης·
 - στ) αξία της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης·
 - ζ) αναφορά του κράτους μέλους του ενδιαφερόμενου/ων φορολογούμενου/ων και τυχόν άλλων κρατών μελών που είναι πιθανό να αφορά η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση·
 - η) τα στοιχεία αναγνώρισης οποιουδήποτε άλλου προσώπου στο κράτος μέλος, εφόσον υπάρχει, που είναι πιθανό να επηρεάσει η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, με αναφορά των κρατών μελών με τα οποία συνδέεται το εν λόγω πρόσωπο.

- 6α. Η έλλειψη αντίδρασης από φορολογική αρχή έναντι δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης δεν συνεπάγεται έγκριση της ισχύος ή της φορολογικής μεταχείρισης της ρύθμισης.
7. Προς διευκόλυνση της ανταλλαγής των πληροφοριών που προβλέπονται στην παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή θεσπίζει τις πρακτικές ρυθμίσεις που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για την τυποποίηση της κοινοποίησης των πληροφοριών που προβλέπονται στην παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την κατάρτιση του τυποποιημένου εντύπου που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 5.
8. Η Επιτροπή δεν έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στα στοιχεία α), γ) και η) της παραγράφου 6.
9. Η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών διενεργείται εντός ενός μηνός από το τέλος του τριμήνου κατά το οποίο υποβλήθηκαν οι πληροφορίες. Οι πρώτες πληροφορίες κοινοποιούνται έως την 31η Οκτωβρίου 2020.»

(3) στο άρθρο 20, η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Η Επιτροπή εγκρίνει τυποποιημένα έντυπα, περιλαμβανομένων των γλωσσικών ρυθμίσεων, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 26 παράγραφος 2, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις εκ των προτέρων διασυνοριακές αποφάσεις και τις εκ των προτέρων συμφωνίες ενδοομιλικής τιμολόγησης δυνάμει του άρθρου 8α πριν από την 1η Ιανουαρίου 2017,
- β) για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις δυνάμει του άρθρου 8ααα πριν από τις 30 Ιουνίου 2019.

Τα εν λόγω τυποποιημένα έντυπα περιλαμβάνουν μόνο τα στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 8α παράγραφος 6 και στο άρθρο 8ααα παράγραφος 6 για την ανταλλαγή πληροφοριών, καθώς και τα άλλα σχετικά πεδία που συνδέονται με αυτά τα στοιχεία και απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 8α και του άρθρου 8ααα αντίστοιχα.

Οι γλωσσικές ρυθμίσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να κοινοποιούν τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8α και στο άρθρο 8ααα σε οποιαδήποτε από τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης. Ωστόσο, οι εν λόγω γλωσσικές ρυθμίσεις είναι δυνατό να προβλέπουν ότι τα βασικά στοιχεία αυτών των πληροφοριών αποστέλλονται επίσης και σε άλλη επίσημη γλώσσα της Ένωσης.»

(4) στο άρθρο 21, η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Η Επιτροπή, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2017, εξασφαλίζει την ανάπτυξη και την υλικοτεχνική υποστήριξη ασφαλούς κεντρικού ευρετηρίου για τα κράτη μέλη, το οποίο θα αφορά τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας, και στο οποίο θα καταγράφονται οι προς κοινοποίηση πληροφορίες στο πλαίσιο του άρθρου 8α παράγραφοι 1 και 2, ώστε να πραγματοποιείται η προβλεπόμενη στις εν λόγω παραγράφους αυτόματη ανταλλαγή.

Η Επιτροπή, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019, εξασφαλίζει την ανάπτυξη και την υλικοτεχνική υποστήριξη ασφαλούς κεντρικού ευρετηρίου για τα κράτη μέλη, το οποίο θα αφορά τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας, και στο οποίο θα καταγράφονται οι προς κοινοποίηση πληροφορίες στο πλαίσιο του άρθρου 8αα παράγραφοι 5, 6 και 7, ώστε να πραγματοποιείται η προβλεπόμενη στις εν λόγω παραγράφους αυτόματη ανταλλαγή.

Οι αρμόδιες αρχές όλων των κρατών μελών έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες που καταγράφονται στο εν λόγω ευρετήριο. Η Επιτροπή έχει επίσης πρόσβαση στις πληροφορίες που καταγράφονται στο ευρετήριο, με την επιφύλαξη των περιορισμών του άρθρου 8α παράγραφος 8 και του άρθρου 8αα παράγραφος 8. Οι αναγκαίες πρακτικές ρυθμίσεις εγκρίνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 26 παράγραφος 2.

Έως ότου τεθεί σε λειτουργία το ανωτέρω ασφαλές κεντρικό ευρετήριο, η αυτόματη ανταλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 8α παράγραφοι 1 και 2 και στο άρθρο 8αα παράγραφοι 5, 6 και 7 διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και τις ισχύουσες πρακτικές ρυθμίσεις.»

(5) στο άρθρο 23, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή ετήσια αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών που αναφέρεται στο άρθρο 8, στο άρθρο 8α, στο άρθρο 8αα και στο άρθρο 8ααα, καθώς και των πρακτικών αποτελεσμάτων τα οποία επιτεύχθηκαν. Η Επιτροπή εγκρίνει, με εκτελεστικές πράξεις, τη μορφή και τις προϋποθέσεις κοινοποίησης της ετήσιας αξιολόγησης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2.»

(6) το άρθρο 25α αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 25α

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους κανόνες για τις κυρώσεις που επισύρουν οι παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που εκδίδονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και όσον αφορά το άρθρο 8αα και το άρθρο 8ααα, και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.»

- (7) το άρθρο 27 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 27

Υποβολή εκθέσεων

1. Ανά πενταετία από την 1η Ιανουαρίου 2013, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
 2. Ανά διετία από την 1η Ιουλίου 2020, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή αξιολογούν τη συνάφεια του Παραρτήματος IV και η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο. Η έκθεση συνοδεύεται, αν είναι σκόπιμο, από νομοθετική πρόταση.»
- (8) προστίθεται παράρτημα IV, το κείμενο του οποίου παρατίθεται στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2019, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την 1η Ιουλίου 2020.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αυτής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΑ

Γενικά διακριτικά της κατηγορίας A και ειδικά διακριτικά της κατηγορίας B και της κατηγορίας Γ παράγραφος 1 στοιχείο β)(i) [...] γ) και δ) μπορούν να λαμβάνονται υπόψη μόνον όταν πληρούν τη «δοκιμή του κυρίου οφέλους».

Η δοκιμή του κυρίου οφέλους

Η δοκιμή πληρούται εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι το κύριο όφελος ή ένα από τα κύρια οφέλη που μπορεί κάποιος να αναμένει ευλόγως από μια ρύθμιση, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών γεγονότων και περιστάσεων, συνίσταται στην απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος.

Όσον αφορά διακριτικό της κατηγορίας Γ παράγραφος 1, η ύπαρξη προϋποθέσεων που καθορίζονται στην κατηγορία Γ, παράγραφος 1, στοιχεία β)(i), [...] γ) ή δ) δεν μπορεί από μόνη της να αποτελεί λόγο για να θεωρείται ότι ορισμένη ρύθμιση πληροί το κριτήριο της δοκιμής του κυρίου οφέλους.

A. Γενικά διακριτικά που συνδέονται με τη δοκιμή του κυρίου οφέλους

1. Ρύθμιση όταν ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος ή ένας συμμετέχων στη ρύθμιση αναλαμβάνει την υποχρέωση να συμμορφώνεται με προϋπόθεση εμπιστευτικότητας που μπορεί να απαιτεί από αυτόν να μην αποκαλύπτει τον τρόπο με τον οποίον η ρύθμιση θα μπορούσε να εξασφαλίσει φορολογικό πλεονέκτημα έναντι άλλων ενδιαμέσων ή των φορολογικών αρχών.
2. Ρύθμιση όταν ο ενδιαμέσος δικαιούται να λάβει αμοιβή (ή τόκο, αντιπαροχή για χρηματοδοτικές δαπάνες και άλλες επιβαρύνσεις) για τη ρύθμιση και η αμοιβή αυτή καθορίζεται σε σχέση με:
 - α) το ποσό του φορολογικού πλεονεκτήματος που προκύπτει από τη ρύθμιση· ή
 - β) το αν πράγματι προκύπτει φορολογικό πλεονέκτημα από τη ρύθμιση. Αυτό περιλαμβάνει την υποχρέωση του ενδιαμέσου για μερική ή πλήρη επιστροφή της αμοιβής εφόσον το επιδιωκόμενο φορολογικό πλεονέκτημα που προκύπτει από τη ρύθμιση δεν επιτεύχθηκε εν μέρει ή πλήρως.
3. Ρύθμιση που περιέχει ουσιαστικά τυποποιημένη τεκμηρίωση και/ή δομή και είναι διαθέσιμη σε περισσότερους από έναν ενδιαφερόμενους φορολογούμενους χωρίς να χρειάζεται να εξειδικεύεται ουσιαστικά προκειμένου να εφαρμοστεί.

B. Ειδικά διακριτικά που συνδέονται με τη δοκιμή του κυρίου οφέλους

1. Ρύθμιση με την οποία ένας συμμετέχων στη ρύθμιση προβαίνει τεχνητά σε ενέργειες οι οποίες συνίστανται στην απόκτηση ζημιογόνου εταιρείας, την παύση της κύριας δραστηριότητας της εταιρείας και τη χρησιμοποίηση των ζημιών της για τη μείωση των φορολογικών του υποχρεώσεων, μεταξύ άλλων μέσω της μεταφοράς των εν λόγω ζημιών σε άλλη δικαιοδοσία ή με την επιτάχυνση της χρήσης των εν λόγω ζημιών.
2. Ρύθμιση που έχει ως αποτέλεσμα τη μετατροπή εσόδων σε κεφάλαιο, δωρεές ή άλλες κατηγορίες εσόδων τα οποία φορολογούνται σε χαμηλότερο επίπεδο ή απαλλάσσονται από τη φορολογία.
3. Ρύθμιση που περιλαμβάνει συναλλαγές κυκλικού χαρακτήρα που οδηγούν στις κυκλικές διαδρομές κεφαλαίων, συγκεκριμένα μέσω της συμμετοχής παρεμβαλλόμενων οντοτήτων χωρίς άλλη πρωτογενή εμπορική λειτουργία ή συναλλαγές που αντισταθμίζουν ή ακυρώνουν η μία την άλλη ή που έχουν παρόμοια χαρακτηριστικά.

Γ. Ειδικά διακριτικά που συνδέονται με διασυνοριακές συναλλαγές

1. Ρύθμιση η οποία περιλαμβάνει εκπεστέες διασυνοριακές πληρωμές που πραγματοποιούνται μεταξύ δύο ή περισσότερων συνδεδεμένων επιχειρήσεων εφόσον συντρέχει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) ο αποδέκτης δεν είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς σε οιαδήποτε φορολογική δικαιοδοσία·
 - β) μολονότι ο αποδέκτης είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς σε μια δικαιοδοσία, η δικαιοδοσία αυτή είτε:
 - i. δεν επιβάλλει φόρο εταιρειών ή επιβάλλει φόρο εταιρειών με μηδενικό ή σχεδόν μηδενικό συντελεστή· ή
 - ii. [...]
 - iii. περιλαμβάνεται σε κατάλογο με δικαιοδοσίες τρίτων χωρών που έχουν αξιολογηθεί από τα κράτη μέλη συλλογικά ή στο πλαίσιο του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης ως μη συνεργάσιμες·
 - γ) η καταβολή τυγχάνει [...] πλήρους απαλλαγής από τη φορολογία στην περιοχή δικαιοδοσίας όπου ο αποδέκτης είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς·
 - δ) η καταβολή υπάγεται σε προτιμησιακό φορολογικό καθεστώς στην περιοχή δικαιοδοσίας όπου ο αποδέκτης είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς·
2. Μειώσεις για την ίδια απόσβεση περιουσιακού στοιχείου ζητούνται σε περισσότερες της μίας δικαιοδοσίες.

3. Απαλλαγή από τη διπλή φορολόγηση για το ίδιο στοιχείο εισοδήματος ή κεφαλαίου ζητείται σε περισσότερες της μίας δικαιοδοσίες.
 4. Υφίσταται ρύθμιση που περιλαμβάνει μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων και όταν υπάρχει ουσιαστική διαφορά στο ποσό που θεωρείται πληρωτέο σε αντάλλαγμα για τα περιουσιακά στοιχεία σε αυτές τις δικαιοδοσίες.
- Δ. Ειδικά διακριτικά σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών και τους πραγματικούς δικαιούχους
1. Ρύθμιση που μπορεί να έχει ως συνέπεια να υπονομεύσει την υποχρέωση αναφοράς δυνάμει των νόμων για την εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης ή ισοδύναμων συμφωνιών σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών με τρίτες χώρες, ή που εκμεταλλεύεται την απουσία τέτοιας νομοθεσίας ή συμφωνιών. Οι ρυθμίσεις αυτές περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα εξής:
 - α) τη χρήση λογαριασμού, προϊόντος ή επένδυσης που δεν είναι, ή παρουσιάζεται ότι δεν είναι, χρηματοοικονομικός λογαριασμός, αλλά διαθέτει χαρακτηριστικά που είναι ουσιαστικά παρόμοια με τα χαρακτηριστικά χρηματοοικονομικού λογαριασμού·
 - αα) τη μεταφορά χρηματοοικονομικών λογαριασμών ή περιουσιακών στοιχείων σε δικαιοδοσίες που δεν δεσμεύονται από την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών με το κράτος της κατοικίας του ενδιαφερομένου φορολογούμενου, ή τη χρήση τέτοιων δικαιοδοσιών·
 - β) την εκ νέου ταξινόμηση εισοδημάτων και κεφαλαίου σε προϊόντα ή πληρωμές που δεν υπόκεινται στην αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών·
 - γ) τη μεταβίβαση ή τη μετατροπή χρηματοπιστωτικού ιδρύματος ή χρηματοοικονομικού λογαριασμού ή των περιουσιακών στοιχείων τους σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοοικονομικό λογαριασμό ή περιουσιακά στοιχεία που δεν υπόκεινται στην υποχρέωση αναφοράς δυνάμει της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών·

- δ) τη χρήση νομικών οντοτήτων, μορφωμάτων ή δομών που εξαλείφουν ή επιδιώκουν να εξαλείψουν την υποχρέωση αναφοράς ενός ή περισσότερων Δικαιούχων Λογαριασμού ή Ελεγχόντων Προσώπων δυνάμει της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών·
- ε) ρυθμίσεις που υπονομεύουν ή εκμεταλλεύονται τις αδυναμίες στις διαδικασίες δέουσας επιμέλειας που χρησιμοποιούν τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα για να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις τους αναφοράς πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης δικαιοδοσιών με ανεπαρκή ή αδύναμα καθεστώτα επιβολής της νομοθεσίας περί νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή με μη αυστηρές απαιτήσεις διαφάνειας για τα νομικά πρόσωπα ή τα νομικά μορφώματα.
2. Ρύθμιση που περιλαμβάνει μη διαφανή αλυσίδα νόμιμης ή πραγματικής κυριότητας με χρήση προσώπων, νομικών μορφωμάτων ή δομών:
- α) που δεν ασκούν ουσιαστική οικονομική δραστηριότητα υποστηριζόμενη από επαρκές προσωπικό, εξοπλισμό, περιουσιακά στοιχεία και χώρους· και
- β) που έχουν συσταθεί, βρίσκονται υπό διαχείριση, έχουν κατοικία, ελέγχονται ή είναι εγκατεστημένα σε δικαιοδοσία άλλη εκτός της δικαιοδοσίας της κατοικίας ενός ή περισσότερων από τους πραγματικούς δικαιούχους των περιουσιακών στοιχείων που διατηρούν αυτά τα πρόσωπα, νομικά μορφώματα ή δομές· και
- γ) όταν οι Πραγματικοί Δικαιούχοι τέτοιων προσώπων, νομικών μορφωμάτων ή δομών, όπως ορίζονται στην οδηγία 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, έχουν καταστεί μη αναγνωρίσιμοι.

- E. Ειδικά διακριτικά σχετικά με την ενδοομιλική τιμολόγηση
1. Ρύθμιση που περιλαμβάνει τη χρήση μονομερών κανόνων «ασφαλούς λιμένα».
 2. Ρύθμιση που περιλαμβάνει τη μεταβίβαση άυλων περιουσιακών στοιχείων δυσχερούς αποτίμησης. Ο όρος άυλα περιουσιακά στοιχεία δυσχερούς αποτίμησης καλύπτει άυλα περιουσιακά στοιχεία ή δικαιώματα επί αυτών για τα οποία, κατά τη μεταβίβασή τους μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων:
 - (i) δεν υπάρχουν αξιόπιστα συγκρίσιμα στοιχεία και
 - (ii) κατά την πραγματοποίηση της συναλλαγής, οι προβλέψεις για τις μελλοντικές ταμειακές ροές ή τα έσοδα που αναμένεται να αντληθούν από το μεταβιβαζόμενο άυλο στοιχείο, ή οι παραδοχές που υιοθετήθηκαν κατά την αποτίμηση του άυλου περιουσιακού στοιχείου είναι εξαιρετικά αβέβαιες, γεγονός που καθιστά δύσκολο να προβλεφθεί το επίπεδο τελικής επιτυχίας του άυλου στοιχείου κατά τη στιγμή της μεταβίβασης.
 3. Ρύθμιση που περιλαμβάνει [...] ενδοομιλική διασυνοριακή μεταβίβαση λειτουργιών και/ή κινδύνων και/ή περιουσιακών στοιχείων, [...] **εφόσον τα προβλεπόμενα ετήσια κέρδη προ τόκων και φόρων (EBIT) του μεταβιβάζοντος ή των μεταβιβαζόντων κατά τη διάρκεια της τριετούς περιόδου μετά τη μεταβίβαση, είναι κατώτερα του 50% των προβλεπόμενων ετήσιων κερδών προ τόκων και φόρων του εν λόγω μεταβιβάζοντος ή των μεταβιβαζόντων αν δεν είχε πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση.**

ΣΧΕΔΙΟ ΔΗΛΩΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΣΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Για να εξασφαλιστούν επαρκώς ίσοι όροι ανταγωνισμού όσον αφορά την αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών καθώς και πλήρης διαφάνεια ως προς τις μεθόδους καταστρατήγησης του Κοινού Προτύπου Αναφοράς (CRS), το Συμβούλιο εκφράζει την ισχυρή πολιτική στήριξή του υπέρ της λήψης σε διεθνές επίπεδο μέτρων για τη γενική εφαρμογή των Κανόνων Υποχρεωτικής Γνωστοποίησης για την αντιμετώπιση των ρυθμίσεων καταστρατήγησης του Κοινού Προτύπου Αναφοράς και των αδιαφανών δομών.
